

ikke tidligere var anført Andet, maatte det tilfulde godtgjøre, at vi ved at vedtage mit Ændringsforslag ikke paa nogen Maade gjøre Noget, der kan have mindste Bæmskellighed, men som derimod med Hensyn til Fremtiden vil have sin gode Betydning.

Kirke- og Underviisningsministeren: Da min Collega Indenrigsministeren har maattet bortferne sig inden Slutningen af disse Forhandlinger, fordi hans Nærværelse i det andet Thing var fornøden, skal jeg blot tillade mig, uden forøvrigt at gaae ind paa den omhandlede Sags Realitet, at fremsætte et Par Bemærkninger, som synes mig foranledigede ved enkelte Uttringer, som ere fremskomne; efterat han forlod Salen, og da navnlig dem, der ere fremsatte af den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, med Hensyn til Forstaelsen af Bestemmelserne i Grundlovens § 32, om Meddelelsen af Bevillinger og Undtagelser fra de nugældende Love, samt Virkningen deraf, dersom man gif ind paa det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen). Jeg troer ikke, at der kan være nogensomhelst virkelig grundet Tvivl om, at den heromhandlede Paragraph af Grundloven hjemler Regjeringen Myndighed til at meddele saadanne Bevillinger og Undtagelser fra samtlige forinden Grundlovens Givelse gældende Love, forsaavidt slige Bevillinger ifølge de bestaaende Regler hidtil have været i Brug; dette maa ogsaa ubetinget gælde om Stempelpapirsløven af 1828. Det er aabenbart, at denne Myndighed som enhver Myndighed, der er overdraget Regjeringen, kan misbruges i allerhøieste Grad, og at man f. Ex. kunde fritage for den hele Hartkornsskat og sætte andre Skatter ifædet. Der er ingen Bestemmelser i Grundloven, som ikke kunne misbruges, og det er ikke noget Særligt med Hensyn til denne; der er Midler, hvorved man kan sikke sig imod Misbruget; men det vilde være et slet Middel at tilintetgjøre selve det, som er tilstgjet ved disse Bestemmelser. Paa den anden Side er det efter min Overbeviisning, og efter hvad min Collega har ytret, ganske sikkert, at dersom Thinget gauer

ind paa at vedtage det omhandlede Ændringsforslag, saa vil Indenrigsministeren i dette Tilfælde ikke gjøre Brug af den Myndighed, som ganske bestemt tilkommer ham, og han vil ikke gjøre det af en Grund, som Thinget fuldkommen vil respectere, den nemlig, at han, efterat Thinget har nægtet Tilladelsen til at udstede disse Obligationer paa ustemplet Papir, ikke vil sætte sig i Modsetning dertil ved at give en saadan Bevilling. Jeg troer imidlertid ikke, at Thinget paa nogen Maade kan ønske et slikt Forhold mellem Regjeringen og Thinget. Jeg gjentager, at dersom man vedtager Ændringsforslaget, er det fuldkommen sikkert, at Indenrigsministeren ikke vil meddele Bevillinger som de omhandlede.

Monrad: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) ankede over, at min ærede Nabo (Hage) talte i en høitidelig Tone. Jeg troer, at ethvert Medlem har sin Tone at tale i, ligesom enhver Fugl har sit Næb at synge med, og at derfor ethvert Medlem maa tale i den Tone, som ham synes bedst. En taler i en høitidelig Tone, en Anden i en spøgende Tone, Andre igjen i en bidende og skarp Tone. Det er disse forskjellige Farver, der kunne være over et Foredrag — et kan være mørkere, et andet lysere, et kan være galdegrønt. Det er saa forskjelligt, men deri maa man lade ethvert Medlem følge sin Natur og sin Tilbøielighed, og det maa man ikke tage sig saa nær, det skal man ikke saaledes gaae ind paa og anke over. — Jeg kan ikke nægte, at det undrede mig at høre det af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) holdte andet Foredrag. Jeg troede aldeles sikkert, at han vilde staae op og sige: Nu stemmer jeg for Loven, som den er; thi han sagde i sit første Foredrag, at, hvis den ærede Minister vilde erklære, at han, naar en anden Commune var i lignende Forhold, som her Kjøbenhavns, vilde gjøre det Samme, som han her har gjort, saa vilde han stemme for den foreliggende Lov. Nu staaer den høitærede Minister op og erklærer: Dersom der komme lignende Andragender fra andre Communer, vil jeg bevilge dem; men den ærede Rigsdagsmand